RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 78.149 van 14 januari 1999
in de zaak A. 50.395/VII-11.829.

In zake : Joost BOSTOEN,
wonende te IZEGEM,
Mispelstraat 2

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joost BOSTOEN op 22 februari 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 15 december 1992 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van leefmilieu en huisvesting waarbij zijn beroep tegen het besluit van 2 juli 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende, eensdeels, het verlenen aan verzoeker van een vergunning voor het uitbreiden van een bestaande varkensfokkerij gelegen aan de Mispelstraat 2 te Izegem met een opslagplaats voor 8.000 l mazout en, anderdeels, de weigering van een vergunning voor de uitbreiding met 810 varkens en de opslag van 2.285 m^3 mest, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 23 juni 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 november 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. BRABANT die, loco Advocaat S. BEELE verschijnt voor de verzoeker, en van Advocaat I. LAUREYS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.<u>Feiten</u>

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoeker dient op 6 maart 1992 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van

West-Vlaanderen een vergunningsaanvraag in voor het uitbreiden van zijn varkensfokkerij met 810 gespeende varkens, de opslag van 2.285 m³ mest en 8.000 l mazout in een bovengrondse tank.

1.2. Met een besluit van 2 juli 1992 verleent de bestendige deputatie de vergunning voor de uitbreiding van de inrichting met een opslagplaats voor 8.000 l mazout. De vergunning wordt voor het overige geweigerd.

1.3. Met een op 22 juli 1992 aangetekend schrijven, gericht aan de gemeenschapsminister van leefmilieu, tekent de verzoeker beroep aan tegen dit gedeeltelijk weigeringsbesluit.

Het beroepschrift wordt door de beroepsinstantie ontvangen op 31 juli 1992.

1.4. Op 15 december 1992 wordt het thans bestreden besluit genomen. Luidens het begeleidend schrijven wordt dit besluit aan de verzoeker betekend op 7 januari 1993. De verzoeker stelt dat het besluit pas op 15 januari 1993 werd verzonden en door hem werd ontvangen op 18 januari 1993.

2. <u>Gegrondheid van het beroep</u>

2.1.1. Overwegende dat de verzoeker in een eerste middel doet gelden dat het bestreden besluit hem niet ter kennis werd gebracht binnen de door artikel 52, 4°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) bepaalde termijn van tien kalenderdagen, zodat hij wordt geacht over een stilzwijgende vergunning te beschikken;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het besluit tijdig werd genomen en dat de termijn van tien kalenderdagen, bepaald door artikel 52,

4˚, van Vlarem I, een termijn van orde is, en niet, zoals de verzoeker beweert, een termijn die is voorgeschreven op straffe van nietigheid; dat zij daaraan toevoegt dat de verzoeker door de laattijdige kennisgeving van het bestreden besluit op geen enkel ogenblik in zijn rechten werd geschaad, aangezien de milieuvergunningsaanvraag strekte tot de uitbreiding van een bestaande exploitatie en de vergunningsplichtige activiteiten niet werden stopgezet;

2.1.3. Overwegende dat de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord staande houdt dat "zowel bij het overschrijden van de in de wet gestelde termijn van vijf maanden, om de beslissing te nemen, als bij het overschrijden van de betekeningstermijn van tien dagen, de rechtsonderhorige geniet van een stilzwijgende vergunning";

2.2.1. Overwegende dat artikel 23, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning bepaalt dat tegen elke beslissing over vergunningsaanvragen in eerste aanleg genomen door de bestendige deputatie van de provincieraad, beroep kan worden ingediend bij de Vlaamse regering, die uitspraak doet binnen een termijn van vijf maanden na ontvangst van het beroepsschrift; dat artikel 25, § 1, van hetzelfde decreet bepaalt dat, wanneer binnen de vastgestelde termijn geen uitspraak is gedaan, de vergunning wordt geacht te zijn bekomen en de exploitatie mag worden gestart mits eerbiediging van de algemene en de sectorale voorwaarden indien in eerste aanleg de vergunning werd geweigerd of indien er geen uitspraak werd gedaan binnen de vastgestelde of verlengde termijn; dat de artikelen 52, 3˚, en 52, 5˚, a) van het Vlarem I, nagenoeg dezelfde bepalingen bevatten als de artikelen 23, § 2, en 25, § 1, van het voornoemde decreet; dat artikel 52, 4˚, van het Vlarem I in zijn littera’s a) en c) bepaalt :

"a) de Vlaamse minister of de in sub 1˚, a) vermelde gemachtigde ambtenaar zendt binnen een termijn van tien kalenderdagen na de datum van de beslissing, deze beslissing of een voor eensluidend verklaard afschrift ervan per ter post aangetekende zending aan de bevoegde burgemeester met de opdracht tot bekendmaking ervan;

c) de Vlaamse minister of de in sub 1˚, a) vermelde gemachtigde ambtenaar zendt dezelfde dag als tot de verzending bedoeld in sub a) wordt overgegaan, per ter post aangetekende zending of bij afgifte tegen ontvangstbewijs een voor eensluidend verklaard afschrift van de beslissing ter kennisgeving aan :

- de exploitant;
- (...)";

dat luidens artikel 52, 5˚, b) van het Vlarem I de Gemeenschapsminister of de sub 1˚, a) vermelde gemachtigde ambtenaar binnen een termijn van tien kalenderdagen na het verstrijken van de in sub a) vermelde termijn de aanvrager inlicht over voormelde stilzwijgende vergunning met de mededeling dat overeenkomstig artikel 25 van het decreet met de exploitatie van de inrichting, of het gedeelte van de inrichting dat het voorwerp van het beroep uitmaakt, mag worden gestart mits eerbiediging van de algemene en sectorale voorwaarden, indien de vergunning in eerste aanleg al of niet stilzwijgend werd geweigerd;

2.2.2. Overwegende dat de strenge sanctie die artikel 25, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 stelt op het niet tijdig beschikken op een door de vergunningsaanvrager tegen een weigeringsbeslissing ingediend beroep, duidelijk blijk geeft van de bedoeling van de decreetgever om de aanvrager van een vergunning binnen een relatief korte termijn zekerheid te geven over het lot van zijn aanvraag en wel in positieve zin; dat redelijkerwijze dan ook niet kan worden betwist dat de in artikel 23, § 2, van het decreet gestelde termijn van vijf maanden om op het beroep te beschikken, in het geval bedoeld in artikel 25, § 1, van het decreet, als een vervaltermijn moet worden beschouwd; dat rekening houdend met de bedoeling die aan de bepaling van arti-

kel 25, § 1, ten grondslag ligt, niet kan worden aangenomen dat de in artikel 52, 4˚, c), van het Vlarem I gestelde termijn van tien kalenderdagen enkel een termijn van orde zou zijn, met het gevolg dat de bevoegde overheid de betekening van de in beroep genomen beslissing voor onbepaalde tijd zou kunnen verdagen; dat de rechtszekerheid die artikel 25, § 1, van het decreet de vergunningsaanvrager beoogt te geven niet alleen vereist dat de beslissing in beroep tijdig wordt genomen, maar ook dat deze tijdig ter kennis van de aanvrager wordt gebracht; dat het voorstaan van een andere oplossing zou leiden tot een volledige uitholling van de door de decreetgever nagestreefde rechtszekerheid; dat om voormelde redenen aangenomen dient te worden dat bij gebreke van betekening van een beslissing binnen een termijn van vijf maanden en tien kalenderdagen na de ontvangst van het beroep, de vergunningsaanvrager er rechtmatig kan van uitgaan dat de vergunning stilzwijgend werd verkregen;

2.2.3. Overwegende dat het beroepschrift door de bevoegde minister werd ontvangen op 23 juli 1992; dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat het bestreden besluit ten vroegste aan de verzoeker werd betekend op 7 januari 1993, dit is meer dan vijf maanden en tien dagen na de ontvangst van diens beroep; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 15 december 1992 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van leefmilieu en huisvesting waarbij het beroep door Joost BOSTOEN ingesteld tegen het besluit van 2 juli 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende, eensdeels, het verlenen aan Joost BOSTOEN van een vergunning voor het uitbreiden van een bestaande varkensfokkerij gelegen aan de Mispelstraat 2 te Izegem met een opslagplaats voor 8.000 l mazout en, anderdeels, de weigering van een vergunning voor de uitbreiding met 810 varkens en de opslag van 2.285 m³ mest, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien januari 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**